

Karayılan, İmralı görüşmelerinde frene bastı

Siz bakmayın bazı gazetelerin ve bazı köşelerin 'İmralı ile görüşüldü, plan bile hazırlandı, tamam bu iş bitiyor' havasına. Henüz oraya varmamıza çok var.

Tam da dün bu köşede 'Bir spekülasyon da ben yapayım' diyerek yazdığım şey, yani İmralı'daki Abdullah Öcalan'ın çift taraflı müzakereci pozisyonu bugünlerde işin merkezinde anlaşılan.

Bunun ilk işaretini birkaç gün önce Milliyet'te Aslı Aydıntaşbaş'la konuşan Zübeyir Aydar vermişti. Eski milletvekili olan Aydar, PKK'nın Avrupa'daki 'legal' kolunun başında ve 'Öcalan'ın hapisane şartlarının iyileşmesi'ni yürütülecek barış müzakereleri için elzem gördüğünü söylemişti.

Şu anda Abdullah Öcalan bir yandan devletle görüşüyor. Ama aynı Öcalan'ın Kandil'le de görüşmesi gerek. Her ne kadar Öcalan isminin PKK ve Kürt kamuoyu üzerinde büyük bir ağırlığı varsa da, bu ağırlık, onun her dediğinin sorgusuz sualsiz yerine getirileceği anlamına gelmez. Ayrıca, Öcalan'ın dediği her şey yapılacak olsa dahi, nelerin yapılacağını Öcalan'ın bir biçimde Kandil'e söylemesi gerek.

Daha önce Oslo görüşmelerinde bu durum konuşulmuştu ve PKK, Öcalan'ın telefonla görüşmesinin mümkün olabileceği biçimde bir 'Ev hapsi'ne alınmasını istiyordu. Aynı talep bizzat Öcalan'dan da gelmişti.

Zübeyir Aydar'ın Milliyet'e söylediği bu talebin yenilenmesiydi.

Aydar ne kadar ciddiye alındı bilmiyorum ama şimdi aynı talep Kandil'den, doğrudan Murat Karayılan'dan da geldi. Karayılan dün konuştu ve 'İlk atılacak olan adım önderliğin İmralı'daki pozisyonunun değiştirilmesidir. İlk adımı soruyorsunuz, ilk adım bu olabilir. Ve zaten sürecin ilerlemesi için de buna kesinlikle ve kesinlikle ihtiyaç vardır' dedi.

Anlaşılan o ki, Başbakan'ın 'Işık görmezsek keseriz' dediği görüşmeler için Öcalan'ın durumu bir ön şart olarak ortaya çıkıyor.

Bilmiyorum bu sorun nasıl aşılacak, İmralı'daki Öcalan'a bir telefon vermek sorunu çözecek mi acaba?

Maalesef, Türk medyası, dün de yazmaya çalıştığım gibi, bu İmralı görüşmeleri konusunda çok hevesli. Bu heves, gerçekte içeriği tam olarak bilinmeyen konularda ayağı pek de yere sağlam basmayan haberler yayınlanmasına neden oluyor. Konu manipülasyona çok açık olduğu için ve taraflar arasındaki eksik bilgiler nedeniyle bu haberler de kolayca yanlış veya ileri yorumların konusu olabiliyor.

Anlatmaya çalıştığım gibi, henüz Öcalan'ın pazarlıkçı pozisyonunu nasıl yerine getireceği konusu çözümlenmemişken, birden bire

PKK'nın 'sınır dışına çıkması' ve 'silahsızlanması' gibi konular gündeme gelince, provokasyona açık konular ortaya çıkıyor.

Kandil'de oturan ve Türkiye'yi gazetelerin yazdıkları üzerinden takip etmek zorunda olan Murat Karayılan, anlaşılan yeterince provoke olmuş durumda, şimdiden görüşmelere fren yapmaya başladı bile.

Karayılan, dünkü 'demeç'inde, PKK'nın sınırdışına çıkmayacağını altını çize çize söylüyor ve en önemlisi, barış için 'silahlı güçlerin iknası'nı şart koşuyor.

Ona göre bu ikna için atılması gereken ilk adım, Öcalan'ın tecrit şartlarının ortadan kalkması. Bunu, hükümetin nasıl bir çözüm öngördüğünü açıklaması izlemeli. Karayılan, 'Biz protokolleri imzaladık, bizim ne istediğimiz belli, çözüm için devletin projesini bekliyoruz' diyerek 'eşit pazarlıkçı' olmak istediğini gösteriyor.

Mesela bir noktada, 'Öyle bir kamuoyu yaratılıyor ki, sanki top İmralı'ya atıldı ve oradan gelecek cevaba göre her şey hallolacak' diyor, İmralı'nın ağırlığını kabul etmekle birlikte her şeyin oradan geçmediğini vurgulama gereği uyuyor.

Şu cümlemin altını özellikle çizdim:

'Ancak esas önemli olan silahlı güçlerdir. Bunun için bizim direkt önderlikle diyalogda olmamız gerekiyor. Sadece yönetimle değil, geniş komutanlık kademesi ve savaşçı yapısının ikna edilmesi sorunu vardır.'

***

İyimser olmak gerekir, iyimser olmak iyidir; gerçekleri inkar etmemek şartıyla.

Bugün de iyimser olmak için çok sebep var ama bir daha hatırlatayım: 'Türkiye'de hiçbir şey değişmesin, PKK silah bıraksın' demek gerçekçi değil.